

Sygn. akt VII Ka 369/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Tymosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2021 r.

sprawy: **A. L. (1)** ur. (...) w miejscowości D., syna J. i E. z domu J.

obwinionego z art. 86§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. B. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w G. II Wydziału Karnego z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt (...)

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VII Ka 369/21

UZASADNIENIE

A. L. (1) został obwiniony o to, że w dniu 23 września 2019 r., około godziny 10.25 w miejscowości M., kierując pojazdem marki N. (...) o nr rej. (...) nie zachowała należytej ostrożności i nie sygnalizując zamiaru skrętu w lewo do posesji znajdującej się pod adresem M. 113 zjechał do prawej krawędzi jezdni i w trakcie wymijania go przez samochód A. (...) o nr rej. (...) skręcił w lewo zmuszając kierowcę pojazdu (...) do zjechania na lewą stronę jezdni celem uniknięcia zderzenia, w trakcie którego to zjeżdżania kierowca A. (...) nie będąc w stanie wyhamować uderzył prawym przednim narożnikiem w lewy bok samochodu N., który następnie wjechał w budynek mieszkalny, czym A. L. (1) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o wykroczenie z art. 86§1 kw.

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 26 lutego 2021 r., w sprawie sygn. akt (...)

obwinionego A. L. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego M. B. (2) i zaskarżył go w całości na niekorzyść obwinionego A. L. (1) zarzucając:

1/ obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

- art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw, polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i oparciu rozstrzygnięcia wyłącznie na wyjaśnieniach obwinionego, który był zainteresowany korzystnym dla niego rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy oraz bezkrytyczne, przeczące zasadom logiki i doświadczenia życiowego, a przede wszystkim sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym przyjęcie prawdziwości przedstawionej przez obwinionego wersji, a mianowicie przyjęcie prawdziwości wyjaśnień obwinionego A. L., który twierdził, iż w

trakcie wykonywania manewru zmiany kierunku jazdy, przy skręcie w lewo włączył kierunkowskaz, mimo istnienia jednoznacznego materiału dowodowego w postaci zeznań M. B. (2) i funkcjonariusza policji, z którego wynika, że lewy kierunkowskaz w pojeździe należącym do obwinionego był zepsuty a zatem obwiniony nie mógł zasygnalizować chęci skrętu w lewo,

- art. 201 kpk poprzez oparcie ustaleń faktycznych w sprawie na opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, XV sytuacji, gdy opinia była niepełna, sprzeczna z zasadami logiki i rozumowania, ponadto sprzeczna z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie a dotyczącym sprawności kierunkowskazów w pojeździe sprawy wykroczenia, dodatkowo biegły pominął, że obwiniony A. Ł. dokonywał zmiany pasa ruchu, był zobowiązany do zachowania zasady szczególnej ostrożności, którą naruszył, bowiem ostatecznie dokonując manewru skrętu w lewo, przecinając pas ruchu zajechał drogę prawidłowo go wyprzedzającemu pojazdowi A., czym doprowadził do kolizji pojazdów

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, że kierujący pojazdem A. Ł., prowadząc pojazd z niesprawnymi kierunkowskazami, który w miejscu nieoznaczonym jako skrzyżowanie, oznaczonym na drodze główną linią przerywaną, podejmując manewr skrętu w lewo (i również przejazdu przez pas ruchu) nie upewniając się czy taki manewr może wykonać, zajeżdżając drogę prawidłowo go wyprzedzającemu pojazdowi A. znajdującemu się na drugim pasie ruchu (na prostej drodze, z pełną widocznością, przy linii przerywanej) doprowadził do kolizji obu pojazdów, przy czym nie ponosił winy za spowodowaną kolizję i w ocenie Sądu nie był zobligowany do zachowania zasady szczególnej ostrożności, nie musiał upewniać się czy za nim nie znajdują się inne pojazdy którym może zajechać drogę, nie był zobowiązany do przestrzegania art. 86 kw w zw. z art. 22 ust. li 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późn. zm.)

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacja jest o tyle zasadna o ile z jej treści a przede wszystkim z analizy akt sprawy wynika potrzeba uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W tym miejscu zauważyć także należy, że w ramach ponownego rozpoznania pokrzywdzonym jest tylko M. B. a stroną postępowania nie jest K. Ż.- porównaj k.236 a odw. i k.268-269.

Przede wszystkim podnieść należy, że analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku w istocie nie pozwala na poznanie przyczyn uniewinnienia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Wprawdzie w sprawie występują przeciwstawne twierdzenia obwinionego oraz pokrzywdzonego i jak to wskazał Sąd I instancji „obie wersje zdarzenia przekazane przez strony są prawdopodobne” jednakże taka okoliczność w żadnym wypadku nie powoduje, że w sprawie zachodzą warunki z art. 5§2 kpk- porównaj k. 176. Faktycznie zatem Sąd Rejonowy uchylił się od rozstrzygnięcia sprawy albowiem zrelacjonowanie przebiegu postępowania, w tym podanie treści stanowisk stron oraz wniosków opinii biegłego Z. K. nie może spowodować aby spełnione zostały warunki z art.424§1kpk w zw. z art.82 kpw.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego i w pełni akceptuje wnioski jak na 300. Z opinii tej oraz analizy akt sprawy, w tym zakresie wniosków płynących z materiału zdjęciowego zdaje się wynikać, że pojazd marki A. (...) poruszał się już lewym pasem jezdni i tym samym kierujący nim pokrzywdzony **już** wykonywał manewr wyprzedzania (a nie wymijania) **zanim** obwiniony A. L. kierujący pojazdem marki N. rozpoczął skręt w lewo - porównaj k. 297. Na taki mechanizm zdarzenia zdaje się także wskazywać umiejscowienie uszkodzeń obu pojazdów.

Powyższe okoliczności nakazywały zatem uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania- art.437§2 kpk, art.438pkt.2-3 kpk w zw. z art.109§2 kpw.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag oraz odpowiednim ustosunkowaniu się do pozostałych zarzutów zawartych w apelacji co winno pozwolić na trafne określenie kwestii odpowiedzialności obwinionego za zarzucany mu czyn z art.86§1 kw na szkodę M. B..